

WITAMY SPRAWOZDAWCZO - WYBORCZĄ ŁÓDZKĄ KONFERENCJĘ PARTYNĄ

16 tys. studentów łódzkich wyższych uczelni rozpoczęło nowy rok akademicki

Zainaugurowany wczoraj nowy rok akademicki zbliża się do dziesięciolecia Polski Ludowej. Po raz dziesiąty w wolnej ojczyźnie otwierają się podwoje uniwersytetów, politechnik, akademii medycznych, wyższych szkół artystycznych, aby przyjąć w swe mury synów robotników, chłopów, inteligencji pracującej — nową wspaniałą młodzież, przyszłą wysoko kwalifikowaną kadrę budowniczych socjalizmu.

W Łodzi 16-tysięczna rzesza studentów witała z zapałem początek nowego roku nauki. Zapelnili się po brzegi aule łódzkich wyższych uczelni. Uroczystości inauguracyjne, które odbyły się z udziałem przedstawicieli partii, władzy i łódzkich zakładów pracy miały wszędzie niezwykle serdeczny i radosny charakter.

W POLITECHNICE

Wielka aula Politechniki Łódzkiej. Nad podium barwna dekoracja. Wielki portret

Dalszy ciąg na str. 4

Studenci pierwszego roku studiów Politechniki Łódzkiej podpisują akt immatrykulacji. Po lewej prezydent PE, prof. dr Jerzyński.

W imieniu rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, w imieniu całego narodu polskiego, pragnę przekazać Wam najgorętsze, najserdeczniejsze pozdrowienia i życzenia z okazji V-lecia powstania Chińskiej Republiki Ludowej.

Fragmenty przemówienia tow. Czou En-laia

Towarzysze, przyjaciele!

Obchodzimy dziś pięć rocznic utworzenia Chińskiej Republiki Ludowej. Niech mi wolno będzie przede wszystkim skierować serdeczne pozdrowienia i wyrazy podziękowania do naszych wybitnych gości, którzy przybyli z daleka, by wziąć udział w obchodzie naszego święta narodowego.

Po długotrwałej walce rewolucyjnej naród chiński obalił definitywnie przed 5 laty panowanie imperialistów obcych i Kuomintang oraz utworzył Chińską Republikę Ludową pod kierownictwem klasy robotniczej. Od tej chwili naród chiński stał się gospodarzem swej ojczyzny, ujął swe losy we własne ręce i wkroczył na pełną chwałę drogi wiodącej do socjalizmu.

Cała postępową ludność powitała z radością to epokowe zwycięstwo 600 - milionowego narodu chińskiego. Ale obcy imperialiści i chińscy reakcyjniści twierdzą, że nasz ustrój ludowy nie może się utrzymać. Imperialiści USA, nie tylko

GŁOS ROBOTNICZY

ORGAN KW I KŁ POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

NR 234 (3176) ROK X ŁÓDŹ, SOBOTA 2 I NIEDZIELA 3 PAŹDZIERNIKA 1954 ROKU CENA 15 GR

SPOISTOŚĆ NASZEGO OBOZU jest rękojmią zwycięstwa naszej słusznej sprawy

Przemówienie tow. Bolesława Bieruta na uroczystej akademii w Pekinie

DROGI TOWARZYSZU PRZEWODNICZĄCY! DRODZY PRZYJACIELE!

W imieniu rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, w imieniu całego narodu polskiego, pragnę przekazać Wam najgorętsze, najserdeczniejsze pozdrowienia i życzenia z okazji V-lecia powstania Chińskiej Republiki Ludowej.

Ze szczególną radością wita naród polski przyjęcie przez Ogólnochińskie Zgromadzenie Przedstawicieli Ludowych Konstytucji Chińskiej Republiki Ludowej, utrwalaającej wielopokonne narodowe i społeczne zwycięstwa narodu chińskiego i wytyczającej mu

drogę dalszego rozwoju ku szczęśliwej przyszłości.

W ciągu 5 lat, jakie upłynęły od chwili powstania Chińskiej Republiki Ludowej, w życiu narodu chińskiego zaszły decydujące zmiany. Wielki naród chiński pod wodzą swej bohaterkiej partii komunistycznej wstąpił zdecydowanie na drogę budowy socjalizmu.

Nietawia Wasza droga do zwycięstwa i wolności. W długotrwałej walce przeciw wewnętrżnej reakcji, w walce przeciwko japońskiemu najazdowi, przeciw zdrajców czang-kajszewskim i amerykańskim imperialistom, krzepła i wykulała się jedność ludu chińskiego, któremu przewodziła Wasza wielka partia tworząca stojące nieśmiertelne nauki marksizmu-leninizmu w konkretnych warunkach chińskich.

W okresie międzywojennym, kiedy robotnicy i chłopcy w Polsce walczyli z reakcją i faszyzmem, śledzili oni z gorącą sympatią i solidarnością walkę wyzwolenia w dalekich Chinach. Cieszyliśmy się Waszym zwycięstwem, smuciliśmy Waszymi porażkami. Na naszych manifestacjach robotniczych często padał okrzyk: „Rece przez ob Chini!“. Każdy cios zadany przez Was imperializmowi, służył zarazem sprawie wyzwolenia ludu polskiego z jarzma obszarńczo-kapitałistycznej niewoli.

Dziś lud całego świata zdaje sobie sprawę z tego, jak olbrzymią siłę przedstawia dla sprawy pokoju i wolności w Azji i na całym świecie 600-milionowy naród chiński pod kierownictwem swej klasy robotniczej, swej partii, sławnej Komunistycznej Partii Chin — naród zespólny i zjednoczony jak nigdy dotąd wokół swego ludowego rządu i przewodniczącego towarzysza Mao Tse-tunga.

5 lat nowego życia narodu chińskiego, jakie upłynęły od chwili utworzenia Chińskiej Republiki Ludowej, wykazały, jaka niespożyta energia kryje się w wyzwolonych masach ludowych, jakich wspaniałych dzieł mogą one dokonać. Lata te wykazały, jak gigantyczne perspektywy dla rozwoju cywilizacji ogólnoludzkiej otwiera Wasze historyczne zwycięstwo, zrodzone z ducha Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

Z każdym dniem rosną i krzepną siły pokonu na całym świecie, krzyżując skutecznie złowieszcze plany siewców wojny, torując ludzkości drogę do lepszego jutra.

Ogromny jest wkład wielkiego narodu chińskiego do świętej walki narodów o pokój i postęp, o uratowanie ludzkości przed nieszczęściami nowej wojny światowej. Niezłomna spistość naszego obozu, zwrócenie się naszych bratnich szeregów dookoła zwycięzonej twierdzy pokoju i socjalizmu — Związku Radzieckiego, jest rękojmią zwycięstwa naszej słusznej sprawy.

Zyczę Wam, drodzy towarzysze i przyjaciele, dalszych wielkich sukcesów w budownictwie gospodarczym i kulturalnym, w dziele budowy fundamentów socjalizmu, które rozwinię do olbrzymich rozmiarów siły wytworzą gospodarki chińskiej i zapewnią narodowi chińskiemu rozwój, szczęście i dobrobyt.

Niech żyje wielki naród chiński!

Niech żyje wieczysta przyjaźń między narodem chińskim i polskim!

Niech żyje pokój między narodami!

Niech żyje wielki pokój, pokój i socjalizm, któremu przewodzi Związek Radziecki!

W 5 rocznicę

Chin Ludowych

Potężna defilada i manifestacja w stolicy Chin

1 października odbyła się w Pekinie defilada i wielka manifestacja z okazji piętej rocznicy proklamowania Chińskiej Republiki Ludowej.

Na trawniku wznieśli na głównym placu Pekinu zajmującym miejsca członkowie KC Chińskiej Partii Komunistycznej, przywódcy partii demokratycznej, deputowani do Ogólnochińskiego Zgromadzenia Przedstawicieli Ludowych. Zebrani witały owocnie członków delegacji Związku Radzieckiego z N. S. Chruszczowem na czele, członków delegacji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z Bolesławem Bierutem na czele i inne delegacje.

Minister obrony Chińskiej Republiki Ludowej, generał Peng Teh-huai przyjął raport od dowódcy defilady generała Jang Czen-gu i wraz z nim dokonuje przeglądu wojsk.

O godz. 10 min. 30 rozpoczęła się defilada. Defiladę otwierały słuchacz akademii wojskowej — główne szkoły oficerskiej i wojskowej Armii Ludowo-Wyzwolenia. W defiladzie wzięły udział wojska wszystkich rodzajów broni. Nad placem przelatują samoloty i ciężkie bombowce i pociskowce odrzutowe.

Po defiladzie rozpoczyna się manifestacja mas pracujących

Defiladę otwierały słuchacz akademii wojskowej — główne szkoły oficerskiej i wojskowej Armii Ludowo-Wyzwolenia. W defiladzie wzięły udział wojska wszystkich rodzajów broni. Nad placem przelatują samoloty i ciężkie bombowce i pociskowce odrzutowe.

Po defiladzie rozpoczyna się manifestacja mas pracujących

Dokończenie na str. 4

Ukraiński zespół bandurzystów koncertował w Łodzi

Wczoraj przybył do Łodzi Państwowy Zespół Bandurzystów Ukrainy. Na dworcu powitał go w imieniu społeczeństwa łódzkiego kierownik Wydziału Kultury Prezydium RN m. Łodzi, tow. Aleksandrowicz, wyrażając zespłowi gorącą wdzięczność łódzkiej publiczności za przybycie do naszego miasta z koncertem, który niewątpliwie wzbogaci nasze życie artystyczne.

W godzinach przedpołudniowych Zespół Bandurzystów gościł w Łódzkiej Rozgłośni Polskiego Radia przyjmowany serdecznie przez zespół mando-

gości radzieckich — z pięknym koncertem.

Na wieczornym koncercie, Zespół Bandurzystów ukraiński spotkał się z mieszkańcami Łodzi. Wypełniona po brzegi hala „Włókniarza“ świadczyła najlepiej o ogromnym zainteresowaniu występowaniem Zespołu. Program był bogaty i urozmaicony, wykonanie — niezwykle staranne. W repertuarze przeważały oczywiście ludowe pieśni ukraińskie, które budziły największy entuzjazm widzów. Zartobliwa, dowcipna „Sasiedko“, piosenka „Słonce nizituko“, „O Kijowa do Lubina“ i wiele innych zespł zmuszony był bisować.

Duże wrażenie na słuchaczach wywarły piękne pieśni: do słów Tarasa Szewczenki „Hucy Dniepr szeroki“, „Myśli moje, myśli“, a także piękna i popularna u nas pieśń „Wziąłbym ja bandurę“.

Poza pieśniami ukraińskimi, w repertuarze zespołu znalazły się pieśni kompozytorów radzieckich Muradelliego i Tulikowa, oraz polski „Krakowiak“, ludowe pieśni słowackie i bułgarskie.

Długotrwałe, gorące oklaski, którymi nagrodzono zespół po każdej pieśni, świadczyły o zachwycie słuchaczy.

Dzień Studenta w Łodzi

Z okazji inauguracji roku akademickiego Komisja Okręgowa Zrzeszenia Studentów Polskich organizuje w niedzielę, dnia 3 października br. Dzień Studenta. W związku z tym jutro odbędzie się szereg ciekawych imprez artystycznych dla studentów łódzkich wyższych uczelni. I to o godz. 9.30, w hali sportowej Włókniarza, odbędzie się spotkanie studentów z delegatem na Radę MZS w Moskwie.

O godz. 15 na stadionie Widzewa (obok hali Włókniarza) rozpoczyna się międzynarodowe zawody sportowe w konkurencjach siatkówki, koszykówki, lekkiej atletyki.

Dla uczestników imprez organizowanych z okazji Dnia Studenta kina „Polonia“, „Baltyk“, „Wisła“ i „Włókniarz“ w godzinach od 18 do 20 wyświetlać będą filmy, na które bilety rozdają komitety uczelniane ZSP.

W aulach wszystkich wyższych uczelni odbędzie się wesołe wieczornice taneczne, w których program przewidziane są występy artystyczne.

Wstęp na wszystkie imprezy z okazji Dnia Studenta jest bezpłatny.

Wysokie odznaczenia państwowe dla naukowców łódzkich

Z okazji 10-lecia Polski Ludowej odbyła się wczoraj w auli Prezydium Rady Narodowej m. Łodzi uroczystość nadania wysokich odznaczeń państwowych łódzkim naukowcom i pracownikom administracji wyższych uczelni. Na uroczystości przybyli: sekretarz KK PZPR tow. Jabloński, sekretarz KK PZPR — tow. Malinowski, tow. Dudek i tow. Danilowicz, przedstawiciele Prezydium Rady Narodowej z przewodniczącym tow. Geragą na czele oraz przewodniczący łódzkiego Komitetu Frontu Narodowego tow. Gurwitski.

Do zebranych przemówił przewodniczący Prezydium RN tow. Geraga stwierdzając m. in.: Obok klasy robotniczej i chłopstwa pracującego ogromną rolę w budowaniu podstaw socjalizmu w naszym kraju spełnia inteligencja pracująca. Wysokie naukowców pomogły w uruchomieniu i rozbudowaniu naszego przemysłu, w stworzeniu lepszych warunków życia i pracy naszemu społeczeństwu, w rozwoju kultury i oświaty państwa ludowego. Szczególnie wiele na tym polu dokonali naukowcy łódzcy.

Dowodem troskliwej opieki ze strony naszej partii i rządu nad łódzkim światem nauki są coraz bogatsze urzędnictwa pracowni naukowych, coraz lepsze warunki pracy, a także ostatnio nadane uchwały Rady Państwa wysokie odznaczenia.

— W imieniu społeczeństwa

DZIŚ 6 STRON

Komunikat

Rada Spółdzielcza zawiadamia, że w dniu dzisiejszym o godz. 9, w sali przy ul. Wólczańskiej 5, odbędzie się wojewódzka narada przewodniczących spółdzielni produkcyjnych.

(Dalszy ciąg na str. 4)

Abyśmy mogli coraz lepiej realizować wskazania II Zjazdu partii

Delegaci na łódzką konferencję partyjną

Dzisiejsza konferencja sprawozdawczo - wyborcza jest wielkim przeżyciem nie tylko dla całej łódzkiej organizacji, ale i dla szerokiego kręgu pracy naszego miasta. Na konferencji Komitet Łódzki złoży sprawozdanie z realizacji zadań postawionych przez II Zjazd partii. Zadania te przyjęła nasza organizacja jako zaszczyt i honor. Chodzi przecież o zapewnienie coraz lepszego życia ludzemu, o to, aby życie nasze stało się coraz bogatsze, radośniejsze, aby rozwijało się w atmosferze bezpieczeństwa i spokoju.

Jednocześnie przyjęliśmy te zadania z całym poczuciem odpowiedzialności jako poważne i trudne. Albowiem środki, potrzebne dla zaspokojenia wciąż rosnących potrzeb materialnych i kulturalnych trzeba wywalczyć i wypracować w to w szerszym niż dawniej tempie.

Dla naszej organizacji partyjnej i całej łódzkiej klasy robotniczej oznacza to kłopoty, trudności, a nawet walkę o wypracowanie bogatego asortymentu artykułów bawełnianych, wełnianych, dziewiarskich itp. Oznacza to uruchomienie wszystkich rezerw, tkwiących w naszym przemyśle, aby użyć zaplanowaną akumulację. Akumulacja zaś będzie tym większa, im mniejsze będą koszty własne produkcji przedsiębiorstwa, przy określonym poziomie cen.

Z tego wynika, że głównym problemem w działalności partii w przemyśle jest niestępliwą walka o wykonanie planów produkcyjnych we wszystkich zakładach, a w szczególności o obniżenie kosztów własnych produkcji. Od rezultatów tej walki zależy w poważnej mierze coraz lepsze zaspokojenie potrzeb mas pracujących.

Analizując ten problem na naszym terenie stwierdziliśmy, że do jego osiągnięcia. Znajdujemy, że walcą rosnącym ruchem współzawodnicztwa o wykonanie planów produkcyjnych, szczególnie w przemyśle bawełnianym, który wykonuje swoje plany we wszystkich zakładach. Plan akumulacji za 7 miesięcy był wykonany w tym przemyśle w 100,02 proc. Coraz szersze kręgi zalicza ruch racjonalizatorów, których wnioski przyniosły państwu miliony zł oszczędności.

Osiągnięcia te były możliwe dlatego, że łódzka organizacja partyjna na bazie wzrostu świadomości swoich szeregów, potrafiła zmobilizować klasę robotniczą naszego miasta, personel naukowy, techniczny i administracyjny do ofiarnej pracy, w której wyniku wyprodukowano wiele milionów artykułów - przemysłowych, przeznaczonych do użytku szerokich mas pracujących.

Na wyróżnienie zasługuje organizacja partyjna i zarząd ZPB im. Marchlewskiego. W zakładzie tym walka o realizację wskazań partii była szczególnie wyjątkowa. Rozbite zostały wuroweńskie teorie konsumpcyjne. Udowodniono w praktyce, że bezpodstawnie twierdzenia, jakoby wykonanie norm produkcyjnych przez wszystkich tkaczy czy przędź było niemożliwe. Plany produkcyjne za 1953 rok zostały przez zakład wykonane i przekroczone. Za 7 miesięcy bieżącego roku, zarząd zakładu wyprodukował ponad plan 700 tys. m. tkanin. Akumulacja wykonana została w 107 proc.

Ogromną rolę w walce o obniżenie kosztów własnych spełniają konferencje partyjne - ekonomiczne. W wyniku dobrze przygotowanej konferencji partyjno - ekonomicznej przez podstawową organizację partyjną i administrację ZPB im. Stalina - Zakład „B” zarząd jego zgłosił 1.132 wnioski, wskazujące na źródła oszczędności w zużyciu surowca, możliwości lepszej organizacji pracy, zmniejszenia zapotrzebowania na energię elektryczną, paliwo itp. - co w sumie daje 1.012.178 zł, obniżając poważnie koszty własne produkcji.

Na koszty własne w przemyśle składają się dwa podstawowe elementy: koszty osobowe, a więc koszty pracy żywej i koszty rzeczowe, czyli koszty pracy uprzedmiotowionej. Jednym z decydujących czynników wpływających na obniżenie kosztów osobowych jest wydajność pracy. W myśli uchwał konferencji partyjno - ekonomicznej w ZPB im. Stalina Zakład „B”, w oddziale przygotowawczym postawiono zwiększyć wydajność o 0,3 proc. w stosunku do I półrocza. Uchwałę zrealizowano dzięki wyregulowaniu obrotów urządzeń mechanicznych, wpływających na wydajność, ustalono właściwie skrety itp. Uzyskano w ten sposób w ciągu jednego miesiąca 7.948 zł oszczędności na kosztach osobowych.

Podstawowym jednak elementem kosztów własnych produkcji w przemyśle włókienniczym, stanowiącym 40 proc. ogółu kosztów, są koszty rzeczowe. Największą pozycję stanowią w kosztach rzeczowych wydatki na surowiec.

Rozumiejąc wagę tego zadania podjęto w Zakładzie „B” ZPB im. Stalina szereg uchwał, zmierzających do oszczędzania surowca. W lipcu zmniejszono wskaźnik odpadów bezwrotnych w stosunku do czerwca o 3,09 proc., w wyniku czego uzyskano oszczędność w kwocie 46.818 zł.

Z inicjatywy członków partii powstała tam niedawno brigada młodzieżowa im. H. Sawickiej, która w skali zakładu osiąga najlepsze wyniki produkcyjne we wszystkich wskaźnikach. Członkowie partii pomagają bezpartyjnym w opanowywaniu tajemnic zawodu, w przyswajaniu sobie podstawowych zasad marksizmu, radą i czynem okazują pomoc w pokonywaniu trudności i kłopotów osobistych.

Tak pojęta praca partyjna w Zakładzie „B” daje dobre wyniki gospodarcze i polityczne. Zakład ten plan ilościowy i wartościowy wykonał z nadwyżką. Plan akumulacji w I półroczu br. wykonany został w 102,4 proc. Na zaplanowane 94 proc. I gatunku uzyskano w tym samym okresie 96,1 proc.

W walce o wskaźniki produkcyjne rośnie organizacja partyjna: na ostatnie 6 miesięcy roku szkolnego partyjnego przyjęto tam do partii 125 kandydatów. Stale wzrasta poziom ideologiczny i polityczny członków partii i aktywów bezpartyjnych. Systematycznie odbywają się posiedzenia egzekutywy podstawowej organizacji partyjnej, na których omawiane są najbardziej istotne sprawy zakładu, podejmowane są słuszne wnioski, za bezpieczeństwo jest kontrola ich wykonania. Dzięki tak pojętej pracy egzekutywy podstawowej organizacji partyjnej, już 700 wniosków zaczęło realizować.

Przykładem dobrze pracującej organizacji partyjnych można przytoczyć daleko więcej, ale tu dwa jednak wystarczą, aby zilustrować tezę, że walka o realizację zadań gospodarczych może być uwieczniona pod politycznym kierownictwem i kontrolą organizacji partyjnej.

Konferencje partyjno - ekonomiczne tylko wtedy dadzą spodziewane rezultaty w walce o obniżenie kosztów własnych, jeśli zagwarantowana będzie stała kontrola podstawowych organizacji partyjnych, związków zawodowych i administracji przy wykonywaniu uchwał, przez konferencje podjętych. Brak kontroli, jeżeli na pozycję żywiłowości, sprzecznej z praktyką partyjną powoduje, że natomiast z reguły zaprzeczanie cennej inicjatywy robotników, majstrów i inżynierów, przynosi olbrzymie straty materialne i polityczne.

Osiągnięcia nasze w walce o realizację wskazań II Zjazdu partii byłyby daleko większe, gdybyśmy w pracy partyjnej ustrzegli się tych braków i błędów. Wystarczy powiedzieć, że doprowadzenie wskaźnika odpadków w przemyśle bawełnianym do poziomu planowanego, to znaczy zmniejszenie go o 0,42 proc., przyniosłoby dodatkową produkcję w ilości 2,4 mln. m. tkanin surowych rocznie. A że jest to możliwe, że w tej dziedzinie istnieją jeszcze olbrzymie rezerwy, świadczy o tym wynik posiedzenia egzekutywy w Zakładzie im. J. Stalina. Mistrz Witkacz obniżył je o 728 kg. Mistrz Markiewicz zobowiązał się obniżyć je o 500 kg miesięcznie - obniżył je o 1.631 kg.

Na konferencji sprawozdawczo - wyborczej delegacji zaliczają niewątpliwie źródła istniejących braków i na podstawie własnych doświadczeń wskazała drogę do jak najszerszego zlikwidowania tegoż w naszej działalności produkcyjnej.

Kazimierz Dudek

sekretarz Komitetu Łódzkiego PZPR

nać dodatkowo około 400 m. tkanin. Dużo więcej uwagi powinien poświęcać nasz aktyw z punktu inżynierii - technicznej sprawie lepszego i bardziej ekonomicznego wykorzystania bawny i wełny w mieszaninach. Często zamiast właściwego surowca używa się surowca droższego. O rozmiarach strat powstałych z tego powodu mówi przykład ZPB im. Marchlewskiego, gdzie w ciągu jednego kwartału na skutek stosowania droższych naszanek koszty własne wzrosły niepotrzebnie o ponad 400 tysięcy zł.

Osobną pozycję w walce o obniżenie kosztów własnych stanowią materiały pomocnicze, energia elektryczna i paliwo. Temu zagadnieniu powinniśmy poświęcić wiele uwagi, tym bardziej że dość często słyszy się narzekania na braki w zaopatrzeniu. Dowiedziono zostało wielokrotnie, że dokładne przejrzenie posiadanych zapasów, właściwa troska majstrów o stan goty, biczy tkackich, czolek, pasów, cewek itp. przynosi poważne oszczędności i rozwiązuje wiele trudności w zakładzie.

Również walka o oszczędność energii elektrycznej i zużycie węgla nie może schodzić z pola widzenia zainteresowanych każdego aktywisty partyjnego i bezpartyjnego. Problem ten był ostatnio tematem zebrań, artykułów, pogadek radiowych itp. Należałoby zebrać i upowszechnić wszystkie wnioski zgłoszone w tej dziedzinie, zastosować je w praktyce, a w poważnej mierze przyczyniłyby się do podniesienia warunków bytowych ludzi pracy.

W ZPB im. Barlickiego w czasie przygotowań do konferencji partyjno - ekonomicznej wyliczono, że gdyby zakład dopełnił należytego uczucia zaborów parowych i rur rozprężających parę na oddziały produkcyjne, to można by w ciągu roku spalić o 200 ton węgla mniej niż spala się go obecnie. Wniosek niezwykle cenny, choć jednak o to, aby dopełnić jego realizacji. Zależy to jednak od pracy podstawowej organizacji partyjnej.

Poważne rezerwy tkwią w błędach organizacyjnych i niewłaściwej kooperacji międzyzakładowej. Surowiec, części zamienne, opakowania, potrzebne w jednym zakładzie, znajdują się w nadmiarach ilościach w innym zakładzie. Są wypadki, że przedzie, tkaniny itp. wozą się po całym kraju, co oczywiście nie powoduje obniżki kosztów własnych.

Wystarczy przytoczyć taki jaskrawy przykład: CZPW - Północ zlecił wstępne obróbkę surowca ZPW im. Świerczewskiego w Łodzi. Następnie przesłano półfabrykat do ZPW w Cieszkowie, skąd wyprodukowana czesanka z tego samego surowca przekazana została do Sosnowickich ZPW. Tam zrobiono z niej przedzie, która z kolei przesłano do Zakładów im. Ofiar 10 Września w Łodzi. Tego rodzaju „organizacja” nie wymaga chyba komentarzy.

Kolosalne straty ponosimy w dziedzinie gospodarki surowcem, który stanowi najpoważniejszą pozycję w kosztach własnych produkcji. Dziesiątki ton bawny i wełny tracimy już w czasie transportu, cenny surowiec wędruje w błoto, rozwiewany wiatrem. Ile surowca, a nawet gotowego półfabrykatu niszczy się przez używanie go do celów osobistych, do czyszczenia maszyn itp.

Szereg naszych zakładów nie osiąga planowanego wskaźnika wyprzedaży. ZPW im. Luksemburga planowany wyprzedaż 88,6 proc. uzyskał 87,6 proc. Oznacza to stratę 6 ton surowca. W Łódzkiej Przedzielni planowany wyprzedaż wynosił 89 proc., uzyskano 86,7 proc. Strata wynosi 12,6 ton surowca. Przemysł dziewiarski w r. ub. zużył ponad plan 300 ton przędzy.

Niepokojącym zjawiskiem jest fakt, że wiele podstawowych organizacji partyjnych uległo nastrojom biadołstwa na braki w zaopatrzeniu, nie widząc konieczności walki o racjonalną gospodarkę surowcem, o ujawnienie rezerw, istniejących w każdym zakładzie pracy, których wykorzystanie przyczyniłoby się do obniżki kosztów własnych. A rezerwy są duże, o czym świadczy chociażby następujący przykład. Majstrów z Południowo-Łódzkiego Zakładu Przemysłu Jedwabniczego zgłosił projekt oszczędności węgla, niepotrzebnie ściąganych przez tkaczy. Wyliczył on, że gdyby tkacz ściągał z cewki o 2 wątki mniej, wówczas roczna oszczędność na 1 parli majsterskiej pozwoliłaby wyko-

nać dodatkowo około 400 m. tkanin. Dużo więcej uwagi powinien poświęcać nasz aktyw z punktu inżynierii - technicznej sprawie lepszego i bardziej ekonomicznego wykorzystania bawny i wełny w mieszaninach. Często zamiast właściwego surowca używa się surowca droższego. O rozmiarach strat powstałych z tego powodu mówi przykład ZPB im. Marchlewskiego, gdzie w ciągu jednego kwartału na skutek stosowania droższych naszanek koszty własne wzrosły niepotrzebnie o ponad 400 tysięcy zł.

Osobną pozycję w walce o obniżenie kosztów własnych stanowią materiały pomocnicze, energia elektryczna i paliwo. Temu zagadnieniu powinniśmy poświęcić wiele uwagi, tym bardziej że dość często słyszy się narzekania na braki w zaopatrzeniu. Dowiedziono zostało wielokrotnie, że dokładne przejrzenie posiadanych zapasów, właściwa troska majstrów o stan goty, biczy tkackich, czolek, pasów, cewek itp. przynosi poważne oszczędności i rozwiązuje wiele trudności w zakładzie.

Również walka o oszczędność energii elektrycznej i zużycie węgla nie może schodzić z pola widzenia zainteresowanych każdego aktywisty partyjnego i bezpartyjnego. Problem ten był ostatnio tematem zebrań, artykułów, pogadek radiowych itp. Należałoby zebrać i upowszechnić wszystkie wnioski zgłoszone w tej dziedzinie, zastosować je w praktyce, a w poważnej mierze przyczyniłyby się do podniesienia warunków bytowych ludzi pracy.

W ZPW im. Barlickiego w czasie przygotowań do konferencji partyjno - ekonomicznej wyliczono, że gdyby zakład dopełnił należytego uczucia zaborów parowych i rur rozprężających parę na oddziały produkcyjne, to można by w ciągu roku spalić o 200 ton węgla mniej niż spala się go obecnie. Wniosek niezwykle cenny, choć jednak o to, aby dopełnić jego realizacji. Zależy to jednak od pracy podstawowej organizacji partyjnej.

Poważne rezerwy tkwią w błędach organizacyjnych i niewłaściwej kooperacji międzyzakładowej. Surowiec, części zamienne, opakowania, potrzebne w jednym zakładzie, znajdują się w nadmiarach ilościach w innym zakładzie. Są wypadki, że przedzie, tkaniny itp. wozą się po całym kraju, co oczywiście nie powoduje obniżki kosztów własnych.

Wystarczy przytoczyć taki jaskrawy przykład: CZPW - Północ zlecił wstępne obróbkę surowca ZPW im. Świerczewskiego w Łodzi. Następnie przesłano półfabrykat do ZPW w Cieszkowie, skąd wyprodukowana czesanka z tego samego surowca przekazana została do Sosnowickich ZPW. Tam zrobiono z niej przedzie, która z kolei przesłano do Zakładów im. Ofiar 10 Września w Łodzi. Tego rodzaju „organizacja” nie wymaga chyba komentarzy.

Kolosalne straty ponosimy w dziedzinie gospodarki surowcem, który stanowi najpoważniejszą pozycję w kosztach własnych produkcji. Dziesiątki ton bawny i wełny tracimy już w czasie transportu, cenny surowiec wędruje w błoto, rozwiewany wiatrem. Ile surowca, a nawet gotowego półfabrykatu niszczy się przez używanie go do celów osobistych, do czyszczenia maszyn itp.

Szereg naszych zakładów nie osiąga planowanego wskaźnika wyprzedaży. ZPW im. Luksemburga planowany wyprzedaż 88,6 proc. uzyskał 87,6 proc. Oznacza to stratę 6 ton surowca. W Łódzkiej Przedzielni planowany wyprzedaż wynosił 89 proc., uzyskano 86,7 proc. Strata wynosi 12,6 ton surowca. Przemysł dziewiarski w r. ub. zużył ponad plan 300 ton przędzy.

Niepokojącym zjawiskiem jest fakt, że wiele podstawowych organizacji partyjnych uległo nastrojom biadołstwa na braki w zaopatrzeniu, nie widząc konieczności walki o racjonalną gospodarkę surowcem, o ujawnienie rezerw, istniejących w każdym zakładzie pracy, których wykorzystanie przyczyniłoby się do obniżki kosztów własnych. A rezerwy są duże, o czym świadczy chociażby następujący przykład. Majstrów z Południowo-Łódzkiego Zakładu Przemysłu Jedwabniczego zgłosił projekt oszczędności węgla, niepotrzebnie ściąganych przez tkaczy. Wyliczył on, że gdyby tkacz ściągał z cewki o 2 wątki mniej, wówczas roczna oszczędność na 1 parli majsterskiej pozwoliłaby wyko-

nać dodatkowo około 400 m. tkanin. Dużo więcej uwagi powinien poświęcać nasz aktyw z punktu inżynierii - technicznej sprawie lepszego i bardziej ekonomicznego wykorzystania bawny i wełny w mieszaninach. Często zamiast właściwego surowca używa się surowca droższego. O rozmiarach strat powstałych z tego powodu mówi przykład ZPB im. Marchlewskiego, gdzie w ciągu jednego kwartału na skutek stosowania droższych naszanek koszty własne wzrosły niepotrzebnie o ponad 400 tysięcy zł.

Osobną pozycję w walce o obniżenie kosztów własnych stanowią materiały pomocnicze, energia elektryczna i paliwo. Temu zagadnieniu powinniśmy poświęcić wiele uwagi, tym bardziej że dość często słyszy się narzekania na braki w zaopatrzeniu. Dowiedziono zostało wielokrotnie, że dokładne przejrzenie posiadanych zapasów, właściwa troska majstrów o stan goty, biczy tkackich, czolek, pasów, cewek itp. przynosi poważne oszczędności i rozwiązuje wiele trudności w zakładzie.

Również walka o oszczędność energii elektrycznej i zużycie węgla nie może schodzić z pola widzenia zainteresowanych każdego aktywisty partyjnego i bezpartyjnego. Problem ten był ostatnio tematem zebrań, artykułów, pogadek radiowych itp. Należałoby zebrać i upowszechnić wszystkie wnioski zgłoszone w tej dziedzinie, zastosować je w praktyce, a w poważnej mierze przyczyniłyby się do podniesienia warunków bytowych ludzi pracy.

W ośrodku partyjnym w Łodzi, który jest siedzibą Komitetu Łódzkiego PZPR, odbyła się konferencja partyjno - ekonomiczna delegatów z różnych zakładów, przedstawiających różne odcinki naszej walki o socjalizm. Obok towarzyszy z klasy robotniczej, stonowionych większość delegatów, są inżynierowie i technicy, nauczyciele, profesorowie wyższych uczelni itp. Zasiadają razem w sali obrad tkacka z ZPB im. Stalina, tow. Marcja Szczepanik i inżynier inżynier z ZPB im. Marchlewskiego tow. Mieczysław Szadkowski, majster z ZPO im. M. Fernalda tow. Maria Opalska i profesor Uniwersytetu Łódzkiego tow. Stefan Hrabec. Pełaczyli ich partia w jeden warty, twórcy kolektyw. Przywódcą im wspólny wielki cel, o który ofiarne walczą - każdy na swoim postępnym. Podajemy poniżej kilka przykładów ludzi robotniczych Łodzi, ludzi od wzrostu, których przykład zasługuje na wielkie szanowanie. Tęchich winiać jak oni - światłych, ofiarnych bojowników o socjalizm - ogół członków partii wybrał swymi delegatami na łódzką konferencję partyjną.

W obradach łódzkiej konferencji partyjnej biorą udział najlepsi, najofiarniejsi towarzysze, wybrani i obdarzeni zaszczytnym zadaniem przez ogół członków partii. Pochodzą oni z różnych środowisk, reprezentują różne odcinki naszej walki o socjalizm. Obok towarzyszy z klasy robotniczej, stonowionych większość delegatów, są inżynierowie i technicy, nauczyciele, profesorowie wyższych uczelni itp. Zasiadają razem w sali obrad tkacka z ZPB im. Stalina, tow. Marcja Szczepanik i inżynier inżynier z ZPB im. Marchlewskiego tow. Mieczysław Szadkowski, majster z ZPO im. M. Fernalda tow. Maria Opalska i profesor Uniwersytetu Łódzkiego tow. Stefan Hrabec. Pełaczyli ich partia w jeden warty, twórcy kolektyw. Przywódcą im wspólny wielki cel, o który ofiarne walczą - każdy na swoim postępnym. Podajemy poniżej kilka przykładów ludzi robotniczych Łodzi, ludzi od wzrostu, których przykład zasługuje na wielkie szanowanie. Tęchich winiać jak oni - światłych, ofiarnych bojowników o socjalizm - ogół członków partii wybrał swymi delegatami na łódzką konferencję partyjną.

W ośrodku partyjnym w Łodzi, który jest siedzibą Komitetu Łódzkiego PZPR, odbyła się konferencja partyjno - ekonomiczna delegatów z różnych zakładów, przedstawiających różne odcinki naszej walki o socjalizm. Obok towarzyszy z klasy robotniczej, stonowionych większość delegatów, są inżynierowie i technicy, nauczyciele, profesorowie wyższych uczelni itp. Zasiadają razem w sali obrad tkacka z ZPB im. Stalina, tow. Marcja Szczepanik i inżynier inżynier z ZPB im. Marchlewskiego tow. Mieczysław Szadkowski, majster z ZPO im. M. Fernalda tow. Maria Opalska i profesor Uniwersytetu Łódzkiego tow. Stefan Hrabec. Pełaczyli ich partia w jeden warty, twórcy kolektyw. Przywódcą im wspólny wielki cel, o który ofiarne walczą - każdy na swoim postępnym. Podajemy poniżej kilka przykładów ludzi robotniczych Łodzi, ludzi od wzrostu, których przykład zasługuje na wielkie szanowanie. Tęchich winiać jak oni - światłych, ofiarnych bojowników o socjalizm - ogół członków partii wybrał swymi delegatami na łódzką konferencję partyjną.

W ośrodku partyjnym w Łodzi, który jest siedzibą Komitetu Łódzkiego PZPR, odbyła się konferencja partyjno - ekonomiczna delegatów z różnych zakładów, przedstawiających różne odcinki naszej walki o socjalizm. Obok towarzyszy z klasy robotniczej, stonowionych większość delegatów, są inżynierowie i technicy, nauczyciele, profesorowie wyższych uczelni itp. Zasiadają razem w sali obrad tkacka z ZPB im. Stalina, tow. Marcja Szczepanik i inżynier inżynier z ZPB im. Marchlewskiego tow. Mieczysław Szadkowski, majster z ZPO im. M. Fernalda tow. Maria Opalska i profesor Uniwersytetu Łódzkiego tow. Stefan Hrabec. Pełaczyli ich partia w jeden warty, twórcy kolektyw. Przywódcą im wspólny wielki cel, o który ofiarne walczą - każdy na swoim postępnym. Podajemy poniżej kilka przykładów ludzi robotniczych Łodzi, ludzi od wzrostu, których przykład zasługuje na wielkie szanowanie. Tęchich winiać jak oni - światłych, ofiarnych bojowników o socjalizm - ogół członków partii wybrał swymi delegatami na łódzką konferencję partyjną.

W ośrodku partyjnym w Łodzi, który jest siedzibą Komitetu Łódzkiego PZPR, odbyła się konferencja partyjno - ekonomiczna delegatów z różnych zakładów, przedstawiających różne odcinki naszej walki o socjalizm. Obok towarzyszy z klasy robotniczej, stonowionych większość delegatów, są inżynierowie i technicy, nauczyciele, profesorowie wyższych uczelni itp. Zasiadają razem w sali obrad tkacka z ZPB im. Stalina, tow. Marcja Szczepanik i inżynier inżynier z ZPB im. Marchlewskiego tow. Mieczysław Szadkowski, majster z ZPO im. M. Fernalda tow. Maria Opalska i profesor Uniwersytetu Łódzkiego tow. Stefan Hrabec. Pełaczyli ich partia w jeden warty, twórcy kolektyw. Przywódcą im wspólny wielki cel, o który ofiarne walczą - każdy na swoim postępnym. Podajemy poniżej kilka przykładów ludzi robotniczych Łodzi, ludzi od wzrostu, których przykład zasługuje na wielkie szanowanie. Tęchich winiać jak oni - światłych, ofiarnych bojowników o socjalizm - ogół członków partii wybrał swymi delegatami na łódzką konferencję partyjną.

W ośrodku partyjnym w Łodzi, który jest siedzibą Komitetu Łódzkiego PZPR, odbyła się konferencja partyjno - ekonomiczna delegatów z różnych zakładów, przedstawiających różne odcinki naszej walki o socjalizm. Obok towarzyszy z klasy robotniczej, stonowionych większość delegatów, są inżynierowie i technicy, nauczyciele, profesorowie wyższych uczelni itp. Zasiadają razem w sali obrad tkacka z ZPB im. Stalina, tow. Marcja Szczepanik i inżynier inżynier z ZPB im. Marchlewskiego tow. Mieczysław Szadkowski, majster z ZPO im. M. Fernalda tow. Maria Opalska i profesor Uniwersytetu Łódzkiego tow. Stefan Hrabec. Pełaczyli ich partia w jeden warty, twórcy kolektyw. Przywódcą im wspólny wielki cel, o który ofiarne walczą - każdy na swoim postępnym. Podajemy poniżej kilka przykładów ludzi robotniczych Łodzi, ludzi od wzrostu, których przykład zasługuje na wielkie szanowanie. Tęchich winiać jak oni - światłych, ofiarnych bojowników o socjalizm - ogół członków partii wybrał swymi delegatami na łódzką konferencję partyjną.

W ośrodku partyjnym w Łodzi, który jest siedzibą Komitetu Łódzkiego PZPR, odbyła się konferencja partyjno - ekonomiczna delegatów z różnych zakładów, przedstawiających różne odcinki naszej walki o socjalizm. Obok towarzyszy z klasy robotniczej, stonowionych większość delegatów, są inżynierowie i technicy, nauczyciele, profesorowie wyższych uczelni itp. Zasiadają razem w sali obrad tkacka z ZPB im. Stalina, tow. Marcja Szczepanik i inżynier inżynier z ZPB im. Marchlewskiego tow. Mieczysław Szadkowski, majster z ZPO im. M. Fernalda tow. Maria Opalska i profesor Uniwersytetu Łódzkiego tow. Stefan Hrabec. Pełaczyli ich partia w jeden warty, twórcy kolektyw. Przywódcą im wspólny wielki cel, o który ofiarne walczą - każdy na swoim postępnym. Podajemy poniżej kilka przykładów ludzi robotniczych Łodzi, ludzi od wzrostu, których przykład zasługuje na wielkie szanowanie. Tęchich winiać jak oni - światłych, ofiarnych bojowników o socjalizm - ogół członków partii wybrał swymi delegatami na łódzką konferencję partyjną.

W ośrodku partyjnym w Łodzi, który jest siedzibą Komitetu Łódzkiego PZPR, odbyła się konferencja partyjno - ekonomiczna delegatów z różnych zakładów, przedstawiających różne odcinki naszej walki o socjalizm. Obok towarzyszy z klasy robotniczej, stonowionych większość delegatów, są inżynierowie i technicy, nauczyciele, profesorowie wyższych uczelni itp. Zasiadają razem w sali obrad tkacka z ZPB im. Stalina, tow. Marcja Szczepanik i inżynier inżynier z ZPB im. Marchlewskiego tow. Mieczysław Szadkowski, majster z ZPO im. M. Fernalda tow. Maria Opalska i profesor Uniwersytetu Łódzkiego tow. Stefan Hrabec. Pełaczyli ich partia w jeden warty, twórcy kolektyw. Przywódcą im wspólny wielki cel, o który ofiarne walczą - każdy na swoim postępnym. Podajemy poniżej kilka przykładów ludzi robotniczych Łodzi, ludzi od wzrostu, których przykład zasługuje na wielkie szanowanie. Tęchich winiać jak oni - światłych, ofiarnych bojowników o socjalizm - ogół członków partii wybrał swymi delegatami na łódzką konferencję partyjną.

W ośrodku partyjnym w Łodzi, który jest siedzibą Komitetu Łódzkiego PZPR, odbyła się konferencja partyjno - ekonomiczna delegatów z różnych zakładów, przedstawiających różne odcinki naszej walki o socjalizm. Obok towarzyszy z klasy robotniczej, stonowionych większość delegatów, są inżynierowie i technicy, nauczyciele, profesorowie wyższych uczelni itp. Zasiadają razem w sali obrad tkacka z ZPB im. Stalina, tow. Marcja Szczepanik i inżynier inżynier z ZPB im. Marchlewskiego tow. Mieczysław Szadkowski, majster z ZPO im. M. Fernalda tow. Maria Opalska i profesor Uniwersytetu Łódzkiego tow. Stefan Hrabec. Pełaczyli ich partia w jeden warty, twórcy kolektyw. Przywódcą im wspólny wielki cel, o który ofiarne walczą - każdy na swoim postępnym. Podajemy poniżej kilka przykładów ludzi robotniczych Łodzi, ludzi od wzrostu, których przykład zasługuje na wielkie szanowanie. Tęchich winiać jak oni - światłych, ofiarnych bojowników o socjalizm - ogół członków partii wybrał swymi delegatami na łódzką konferencję partyjną.

W ośrodku partyjnym w Łodzi, który jest siedzibą Komitetu Łódzkiego PZPR, odbyła się konferencja partyjno - ekonomiczna delegatów z różnych zakładów, przedstawiających różne odcinki naszej walki o socjalizm. Obok towarzyszy z klasy robotniczej, stonowionych większość delegatów, są inżynierowie i technicy, nauczyciele, profesorowie wyższych uczelni itp. Zasiadają razem w sali obrad tkacka z ZPB im. Stalina, tow. Marcja Szczepanik i inżynier inżynier z ZPB im. Marchlewskiego tow. Mieczysław Szadkowski, majster z ZPO im. M. Fernalda tow. Maria Opalska i profesor Uniwersytetu Łódzkiego tow. Stefan Hrabec. Pełaczyli ich partia w jeden warty, twórcy kolektyw. Przywódcą im wspólny wielki cel, o który ofiarne walczą - każdy na swoim postępnym. Podajemy poniżej kilka przykładów ludzi robotniczych Łodzi, ludzi od wzrostu, których przykład zasługuje na wielkie szanowanie. Tęchich winiać jak oni - światłych, ofiarnych bojowników o socjalizm - ogół członków partii wybrał swymi delegatami na łódzką konferencję partyjną.

W ośrodku partyjnym w Łodzi, który jest siedzibą Komitetu Łódzkiego PZPR, odbyła się konferencja partyjno - ekonomiczna delegatów z różnych zakładów, przedstawiających różne odcinki naszej walki o socjalizm. Obok towarzyszy z klasy robotniczej, stonowionych większość delegatów, są inżynierowie i technicy, nauczyciele, profesorowie wyższych uczelni itp. Zasiadają razem w sali obrad tkacka z ZPB im. Stalina, tow. Marcja Szczepanik i inżynier inżynier z ZPB im. Marchlewskiego tow. Mieczysław Szadkowski, majster z ZPO im. M. Fernalda tow. Maria Opalska i profesor Uniwersytetu Łódzkiego tow. Stefan Hrabec. Pełaczyli ich partia w jeden warty, twórcy kolektyw. Przywódcą im wspólny wielki cel, o który ofiarne walczą - każdy na swoim postępnym. Podajemy poniżej kilka przykładów ludzi robotniczych Łodzi, ludzi od wzrostu, których przykład zasługuje na wielkie szanowanie. Tęchich winiać jak oni - światłych, ofiarnych bojowników o socjalizm - ogół członków partii wybrał swymi delegatami na łódzką konferencję partyjną.

W ośrodku partyjnym w Łodzi, który jest siedzibą Komitetu Łódzkiego PZPR, odbyła się konferencja partyjno - ekonomiczna delegatów z różnych zakładów, przedstawiających różne odcinki naszej walki o socjalizm. Obok towarzyszy z klasy robotniczej, stonowionych większość delegatów, są inżynierowie i technicy, nauczyciele, profesorowie wyższych uczelni itp. Zasiadają razem w sali obrad tkacka z ZPB im. Stalina, tow. Marcja Szczepanik i inżynier inżynier z ZPB im. Marchlewskiego tow. Mieczysław Szadkowski, majster z ZPO im. M. Fernalda tow. Maria Opalska i profesor Uniwersytetu Łódzkiego tow. Stefan Hrabec. Pełaczyli ich partia w jeden warty, twórcy kolektyw. Przywódcą im wspólny wielki cel, o który ofiarne walczą - każdy na swoim postępnym. Podajemy poniżej kilka przykładów ludzi robotniczych Łodzi, ludzi od wzrostu, których przykład zasługuje na wielkie szanowanie. Tęchich winiać jak oni - światłych, ofiarnych bojowników o socjalizm - ogół członków partii wybrał swymi delegatami na łódzką konferencję partyjną.

W ośrodku partyjnym w Łodzi, który jest siedzibą Komitetu Łódzkiego PZPR, odbyła się konferencja partyjno - ekonomiczna delegatów z różnych zakładów, przedstawiających różne odcinki naszej walki o socjalizm. Obok towarzyszy z klasy robotniczej, stonowionych większość delegatów, są inżynierowie i technicy, nauczyciele, profesorowie wyższych uczelni itp. Zasiadają razem w sali obrad tkacka z ZPB im. Stalina, tow. Marcja Szczepanik i inżynier inżynier z ZPB im. Marchlewskiego tow. Mieczysław Szadkowski, majster z ZPO im. M. Fernalda tow. Maria Opalska i profesor Uniwersytetu Łódzkiego tow. Stefan Hrabec. Pełaczyli ich partia w jeden warty, twórcy kolektyw. Przywódcą im wspólny wielki cel, o który ofiarne walczą - każdy na swoim postępnym. Podajemy poniżej kilka przykładów ludzi robotniczych Łodzi, ludzi od wzrostu, których przykład zasługuje na wielkie szanowanie. Tęchich winiać jak oni - światłych, ofiarnych bojowników o socjalizm - ogół członków partii wybrał swymi delegatami na łódzką konferencję partyjną.

W ośrodku partyjnym w Łodzi, który jest siedzibą Komitetu Łódzkiego PZPR, odbyła się konferencja partyjno - ekonomiczna delegatów z różnych zakładów, przedstawiających różne odcinki naszej walki o socjalizm. Obok towarzyszy z klasy robotniczej, stonowionych większość delegatów, są inżynierowie i technicy, nauczyciele, profesorowie wyższych uczelni itp. Zasiadają razem w sali obrad tkacka z ZPB im. Stalina, tow. Marcja Szczepanik i inżynier inżynier z ZPB im. Marchlewskiego tow. Mieczysław Szadkowski, majster z ZPO im. M. Fernalda tow. Maria Opalska i profesor Uniwersytetu Łódzkiego tow. Stefan Hrabec. Pełaczyli ich partia w jeden warty, twórcy kolektyw. Przywódcą im wspólny wielki cel, o który ofiarne walczą - każdy na swoim postępnym. Podajemy poniżej kilka przykładów ludzi robotniczych Łodzi, ludzi od wzrostu, których przykład zasługuje na wielkie szanowanie. Tęchich winiać jak oni - światłych, ofiarnych bojowników o socjalizm - ogół członków partii wybrał swymi delegatami na łódzką konferencję partyjną.

W ośrodku partyjnym w Łodzi, który jest siedzibą Komitetu Łódzkiego PZPR, odbyła się konferencja partyjno - ekonomiczna delegatów z różnych zakładów, przedstawiających różne odcinki naszej walki o socjalizm. Obok towarzyszy z klasy robotniczej, stonowionych większość delegatów, są inżynierowie i technicy, nauczyciele, profesorowie wyższych uczelni itp. Zasiadają razem w sali obrad tkacka z ZPB im. Stalina, tow. Marcja Szczepanik i inżynier inżynier z ZPB im. Marchlewskiego tow. Mieczysław Szadkowski, majster z ZPO im. M. Fernalda tow. Maria Opalska i profesor Uniwersytetu Łódzkiego tow. Stefan Hrabec. Pełaczyli ich partia w jeden warty, twórcy kolektyw. Przywódcą im wspólny wielki cel, o który ofiarne walczą - każdy na swoim postępnym. Podajemy poniżej kilka przykładów ludzi robotniczych Łodzi, ludzi od wzrostu, których przykład zasługuje na wielkie szanowanie. Tęchich winiać jak oni - światłych, ofiarnych bojowników o socjalizm - ogół członków partii wybrał swymi delegatami na łódzką konferencję partyjną.

W ośrodku partyjnym w Łodzi, który jest siedzibą Komitetu Łódzkiego PZPR, odbyła się konferencja partyjno - ekonomiczna delegatów z różnych zakładów, przedstawiających różne odcinki naszej walki o socjalizm. Obok towarzyszy z klasy robotniczej, stonowionych większość delegatów, są inżynierowie i technicy, nauczyciele, profesorowie wyższych uczelni itp. Zasiadają razem w sali obrad tkacka z ZPB im. Stalina, tow. Marcja Szczepanik i inżynier inżynier z ZPB im. Marchlewskiego tow. Mieczysław Szadkowski, majster z ZPO im. M. Fernalda tow. Maria Opalska i profesor Uniwersytetu Łódzkiego tow. Stefan Hrabec. Pełaczyli ich partia w jeden warty, twórcy kolektyw. Przywódcą im wspólny wielki cel, o który ofiarne walczą - każdy na swoim postępnym. Podajemy poniżej kilka przykładów ludzi robotniczych Łodzi, ludzi od wzrostu, których przykład zasługuje na wielkie szanowanie. Tęchich winiać jak oni - światłych, ofiarnych bojowników o socjalizm - ogół członków partii wybrał swymi delegatami na łódzką konferencję partyjną.

W ośrodku partyjnym w Łodzi, który jest siedz

im. Gwardii Ludowej produkują lanolinę

**Wzrost brygady inżynieryjno-technicznej:
110.000.000 zł. oszczędności rocznie**

Łódzki wysokośćowiec przy ul. Sienkiewicza podciągnął już pod 15 piętro.

Inżynier Rutkowski
duma:—Do 15 listopada
dług planów — hala
gotowa. Jedna hala na
hektarów gruntu. Takiej
w Łodzi nie było. Długo
planów radzieckich. Sys-
łupinowo-orzechowy. O, pa-
cie, te wysokie łuki pro-
pominają skurpę orzecha.
nia przepiekna, najwyż-
malśa. A okna? Trzymę-
we okna. Znaczny — wys-
na na trzy metry. A dłu-
Przez całą halę. Widno tu
szpilki zbierają z podłogi

...kartofliskiem przy Staror
kiej sapie parą kombajn
toniarski. Jeszcze przesło

-źródłem naszej siły

musielismy trochę poczekać. Zastawiono nam wyjście w kmini szkryniami.

— Co to? — pytamy ze kawieni.

— To? Po prostu masz przedzielnice, żąd nadcho. W jednym końcu hali k bają betoniarski stawia os nie przela — w drugim montują obrączniki. Tem tempo!

* * *

Kaczmarek mieszka na Białucha bloku 21, w tym samym, który s trenuje tyko Budowę. Różyci mi w tym, że Jęz spędyli na Rzutwiskim. Po dwa pokoje, kuziożenie.

— Chce się żyć — mówi m Kaczmarek. — Budować, budować. Co było kiedyś — nie w wspaniałość. Teraz jest inaczej, ży w tempo!

Partia uczy nas tak bu-
wać. Dzięki partii rośnie
sza socjalistyczna Łódź. I
tia prowadzi nas do wciąż
wych zwycięstw. Wy to
brze rozumiecie. tow K

marek, a wraz z wami —
siące, setki tysięcy ludzi
naszym robotniczym mieś-

HENRYK RUDNIK

A tall, lattice-structured crane or derrick stands prominently in the center of the image. The structure is composed of dark, intersecting beams forming a triangular and rectangular framework. It rises from a base that appears to be part of a larger industrial facility. In the background, there are faint outlines of other structures, possibly buildings or parts of a ship, and a dark, textured sky. The overall tone is somber and industrial.

— jedna hala na 2 hektar

Fot. A.

Pod kierownictwem partii

Rośnie nowa socjalistyczna Łódź

Łódzki wysokośćowiec przy ul. Świerkiewicza podciągnięto już pod 15 piętro.

na dno nocy pedziło spokojnie ulicą Juliusza Fuzkiza. Pośrodku drzew starego sadu, w łanach dojrzewającego zboża, na kłosałach tofiłkaskich — zawraczały rąk szynny. Pod niebo wyrósł słonowy żuraw — jeden, drugi, trzeci. Na żelaznych szynach rozkraczali się betoniarze kombajn radzieckie. Ci najlżejsi — murarze, betoniarze zabrali się do roboty, kłosałki poszła na trzy zmiany, noc, świętek i piątek.

Inżynier Rutkowski dumając:—Do 15 listopada

gotowa. Jedna hala na dwadzieścia hektarów gruntu. Takiej jeszcze w Łodzi nie było. Według planów radzieckich. System uprawy: lipowo-orzechowy. O, panie, co, te wysokie łuki porominają skorpę orzechów. Nie przepiękna, najwybitniejsza malsza. A okna? Trzymamy okna. Znaczy — wysoko na trzy metry. A diuż. Przez całą halę. Widno tu jak z szpilką zbierając z podłogi!

toniarski. Jeszcze przesto-
s, szcze dwa, trzy łuki dzie-
ciometrowej wysokości i ha-
gigant będzie gotowa. Na
listopada — na mur!

* * *

Przy wyjściu z hali-gi-
musełliśmy trochę pocze-
Zastawiono nam wyjście w
kimi skrzyniami.

— Co to? — pytamy za-
kawieni.

— To? Po prostu masz
przedziałnice, Żyć nadcho-
W jednym końcu hali ki-
bajn betoniarzki stawia osi-
nie przesła — w drugim
montują obrączniki. Tem-
po, tempo!

* * *

Kamieńskie miastko na Behutoc-
bloku 21, w tym kamieniu, który
trzęsła tłuź budował. Różyci mi-
w bloku 119. Po sąsiadku z innymi
Rutownikim. Po dwa pokoje, lu-
branka.

Ciebie się nie budować. Kaczmarek. - Budować, budować. Co było kiedyś - nie utraciłem wspomnień. Teraz jest inaczej. Zbudujemy, pracujemy, aby było lepiej, bo tak uczy nas partia. Nie cie ty, towarzyszu, tak po waszym dziennikarsku, ładnie.

Nie trzeba, towarzyszu Kaczmarek. Wasze słowa najlepsze, proste i szczerze.

Partia uczy nas tak budować. Dzieki partii rośnie nasza socjalistyczna Łódź. Twój wychowawca prowadzi nas do wciąż wyższych zwycięstw. Wy to dobrze rozumiecie, wami Kaczmarek, a wraz z towami Kaczmarek, setki tysięcy ludzi naszymi robotniczymi mieszkańcami.

HENRYK RUDNICKI

ay — jedna hala na 2 hektar

Fot. A.

CZESŁAW KARBOWSKI

I sekretarz KD Gródmieście

Przy ul. Starorudzkiej rośnie nowy kombinat bawełniany — jedna hala na 2 hektarach

Fot. A. J.

FRAGMENTY PRZEMÓWIENIA

tow. Czu En-laia

(Dalszy ciąg ze str. 1)

W tym momencie 5 ubiegłych lat rozwijała się w porę zadania polityczne i organizacyjne w interesie całego narodu. W odpowiedzi na wezwanie partii, przystępując do walki, przystąpiła do walki z poswieceniem walczyła i pracowała na wszystkich frontach o sprawę naszego narodu, stając się awangardą i wzorem dla mas. Partia utrzymywała i rozwijała w sposób właściwy i zdecydowany front z demokratycznymi klasami, stronnictwami i grupami oraz wciągającą do służby dla wielkiej sprawy demokracji i socjalizmu.

Partia zdecydowanie strzeże jednolitości ideologicznej i ścisłej dyscypliny wewnętrznej oraz walczy stale o czystość swoich szeregów.

Powinniśmy również wyrazić serdeczną wdzięczność wielkiemu narodowi radzieckiemu, krajowi demokracji ludowej oraz milijonów pokój narodom całego świata za udzieloną nam pomoc, dzięki której kraj nasz był w stanie w ciągu pięciu lat osiągnąć liczne sukcesy. (Hucne, długotrwałe oklaski).

Radziecki układ o przyjaźni, sojuszu i pomocy wzajemnej połączył ścisłą więzią wielki Związek Radziecki z Chińską Republiką Ludową. (Długa, głośniejsza oklaski). Nasz wielki sojusznik — Związek Radziecki — udzielił nam szlachetnej, bezinteresownej pomocy, która była doniosłym czynnikiem zwycięstwa naszej sprawy. (Długotrwałe oklaski).

Niech żyje wielka jedność narodów całego świata! (Hucne oklaski).

Niech żyje wielka jedność narodów całego świata! (Hucne oklaski).

(Dalszy ciąg ze str. 1)

Czechosłowacji, Węgier, Rumunii, Bułgarii, Albanii, Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Mongolskiej Republiki Ludowej, Koreańskiej Republiki Ludowej - Demokratycznej i Wietnamu rośnie i wzmacnia się z każdym dniem dzięki nieustannie rozwijającej się współpracy i pomocy wzajemnej. (Długotrwałe oklaski).

W ogłoszonej ostatnio Konstytucji Chińskiej Republiki Ludowej zapisaliśmy osiągnięcia minionych pięciu lat oraz wytyczyliśmy wykonywane obecnie zadania. Konstytucja jasno i dokładnie wskazuje cel i konkretne kroki w kierunku budowania społeczeństwa socjalistycznego w naszym kraju.

Stoi przed nami wielkie zadanie przekształcenia Chin w państwo socjalistyczne, w którym nie będzie wyzysku człowieka przez człowieka ani nędzy. Zadanie to z całą pewnością wykonamy. W tym celu powinniśmy podejmować jeszcze większe wysiłki. (Długotrwałe oklaski).

Naród chiński z pewnością zrealizuje zadanie socjalistycznego uprzedmiotowienia kraju i przekształci go w wielką republikę socjalistyczną. (Długotrwałe oklaski).

Wspólna walka i narodziła się wielka jedność i przyjaźń między wielkimi narodami całego świata w obronie pokoju i wolności. (Hucne oklaski).

Niech żyje wielka jedność narodów całego świata! (Hucne oklaski).

Niech żyje wielka jedność narodów całego świata! (Hucne oklaski).

Niech żyje wielka jedność narodów całego świata! (Hucne oklaski).

Niech żyje wielka jedność narodów całego świata! (Hucne oklaski).

Niech żyje wielka jedność narodów całego świata! (Hucne oklaski).

Niech żyje wielka jedność narodów całego świata! (Hucne oklaski).

Niech żyje wielka jedność narodów całego świata! (Hucne oklaski).

Niech żyje wielka jedność narodów całego świata! (Hucne oklaski).

Niech żyje wielka jedność narodów całego świata! (Hucne oklaski).

Niech żyje wielka jedność narodów całego świata! (Hucne oklaski).

Niech żyje wielka jedność narodów całego świata! (Hucne oklaski).

Niech żyje wielka jedność narodów całego świata! (Hucne oklaski).

Niech żyje wielka jedność narodów całego świata! (Hucne oklaski).

Niech żyje wielka jedność narodów całego świata! (Hucne oklaski).

Niech żyje wielka jedność narodów całego świata! (Hucne oklaski).

Niech żyje wielka jedność narodów całego świata! (Hucne oklaski).

Niech żyje wielka jedność narodów całego świata! (Hucne oklaski).

Niech żyje wielka jedność narodów całego świata! (Hucne oklaski).

Niech żyje wielka jedność narodów całego świata! (Hucne oklaski).

Niech żyje wielka jedność narodów całego świata! (Hucne oklaski).

Niech żyje wielka jedność narodów całego świata! (Hucne oklaski).

Niech żyje wielka jedność narodów całego świata! (Hucne oklaski).

Niech żyje wielka jedność narodów całego świata! (Hucne oklaski).

Niech żyje wielka jedność narodów całego świata! (Hucne oklaski).

Niech żyje wielka jedność narodów całego świata! (Hucne oklaski).

Niech żyje wielka jedność narodów całego świata! (Hucne oklaski).

Niech żyje wielka jedność narodów całego świata! (Hucne oklaski).

Niech żyje wielka jedność narodów całego świata! (Hucne oklaski).

Niech żyje wielka jedność narodów całego świata! (Hucne oklaski).

Niech żyje wielka jedność narodów całego świata! (Hucne oklaski).

Niech żyje wielka jedność narodów całego świata! (Hucne oklaski).

Niech żyje wielka jedność narodów całego świata! (Hucne oklaski).

Niech żyje wielka jedność narodów całego świata! (Hucne oklaski).

Niech żyje wielka jedność narodów całego świata! (Hucne oklaski).

Niech żyje wielka jedność narodów całego świata! (Hucne oklaski).

Niech żyje wielka jedność narodów całego świata! (Hucne oklaski).

Niech żyje wielka jedność narodów całego świata! (Hucne oklaski).

Niech żyje wielka jedność narodów całego świata! (Hucne oklaski).

Projekt rezolucji ZSRR w sprawie zawarcia międzynarodowej konwencji o redukcji zbrojeń oraz o zakazie broni atomowej, wodorowej i innych rodzajów broni masowej zagłady

NOWY JORK, 1. 10.

Na plenarnym posiedzeniu Zgromadzenia Ogólnego NZ, szef delegacji radzieckiej wicepremier Wyszyński złożył następujący projekt rezolucji ZSRR w sprawie zawarcia międzynarodowej konwencji o redukcji zbrojeń oraz o zakazie broni atomowej, wodorowej i innych rodzajów broni masowej zagłady.

I
Zgromadzenie Ogólne poleca komisji rozbrojenia ONZ opracowanie i przedstawienie do zatwierdzenia Radzie Bezpieczeństwa projektu konwencji międzynarodowej, mającej na celu utrwalenie pokoju i bezpieczeństwa między narodami oraz przewidującą wprowadzenie zakazu broni atomowej, wodorowej i innych rodzajów broni masowej zagłady z wyłączeniem ich ze zbrojeń państw, istotną redukcję zbrojeń i ustanowienie międzynarodowej kontroli nad wykonywaniem tych uchwał, biorąc za podstawę propozycję Francji i Anglii z 11 czerwca 1954 roku.

Zgodnie z tym konwencja winna zawierać następujące zasadnicze tezy:
1) Jednoczesna realizacja wymienionych niżej posunięć:
a. Państwa redukują w ciągu 6 miesięcy (lub roku) swe uzbrojenie, siły zbrojne i kredyty w budżetach państwowych na potrzeby wojskowe w wysokości 50 proc. uzgodnionych norm. Redukcja zbrojeń i sił zbrojnych dokonuje się na podstawie poziomu zbrojeń i sił zbrojnych według stanu z 31 grudnia 1953 r., a redukcji kredytów według poziomu wydatków na potrzeby wojskowe w 1953 r. i sił zbrojnych według stanu na 31 grudnia 1953 r. oraz redukcji kredytów na podstawie poziomu wydatków na potrzeby wojskowe w 1953 r. i sił zbrojnych według stanu na 31 grudnia 1953 r. b. Państwa wprowadzają całkowity zakaz broni atomowej, wodorowej i innych rodzajów broni masowej zagłady przy zaprzestaniu produkcji tych rodzajów broni i ich całkowitym wycofaniu ze zbrojeń; wszystkie istniejące materiały atomowe wykorzystuje się jedynie w celach pokojowych. Realizacja tych posunięć winna zakończyć się nie później niż realizacja przewidzianych w punkcie 2) a. posunięć w zakresie redukcji zbrojeń i sił zbrojnych, przy czym produkcja broni atomowej i wodorowej ulega wstrzymaniu niezwłocznie po rozpoczęciu redukcji zbrojeń i sił zbrojnych oraz kredytów na potrzeby wojskowe w 1953 r. c. Państwa powołują stały międzynarodowy organ dla sprawowania kontroli nad wykonywaniem konwencji o zakazie broni atomowej, wodorowej i innych rodzajów broni masowej zagłady, o zaprzestaniu produkcji tych rodzajów broni, przy jednoczesnym wycofaniu ich ze zbrojeń państw oraz o redukcji zbrojeń i sił zbrojnych i kredytów na potrzeby wojskowe. Tego rodzaju organ międzynarodowy posiadać będzie pełnomocnictwa w dziedzinie:

II
W związku z propozycją zawartą w memorandum francusko-angielskim z 11 czerwca 1954 r. o „zakazie stosowania broni jądrowej, z wyjątkiem stosowania jej w celach obrony przeciwko agresji”, Zgromadzenie Ogólne poleca komisji rozbrojenia ONZ przedstawić i sprzeciwiać się przedłożeniu oraz przedstawiać swe zalety.

Do rezolucji tej szef delegacji radzieckiej załączył memorandum do przewodniczącego Zgromadzenia Ogólnego van Kleffensa, w którym wyjaśnia zgłoszoną rezolucję i prosi o umieszczenie poruszonych w niej sprawy na porządku dziennym IX sesji Zgromadzenia Ogólnego, jako sprawy ważnej i nagłej oraz o rozpoznanie projektu rezolucji, jako oficjalnego dokumentu Zgromadzenia Ogólnego.

Do rezolucji tej szef delegacji radzieckiej załączył memorandum do przewodniczącego Zgromadzenia Ogólnego van Kleffensa, w którym wyjaśnia zgłoszoną rezolucję i prosi o umieszczenie poruszonych w niej sprawy na porządku dziennym IX sesji Zgromadzenia Ogólnego, jako sprawy ważnej i nagłej oraz o rozpoznanie projektu rezolucji, jako oficjalnego dokumentu Zgromadzenia Ogólnego.

Do rezolucji tej szef delegacji radzieckiej załączył memorandum do przewodniczącego Zgromadzenia Ogólnego van Kleffensa, w którym wyjaśnia zgłoszoną rezolucję i prosi o umieszczenie poruszonych w niej sprawy na porządku dziennym IX sesji Zgromadzenia Ogólnego, jako sprawy ważnej i nagłej oraz o rozpoznanie projektu rezolucji, jako oficjalnego dokumentu Zgromadzenia Ogólnego.

Do rezolucji tej szef delegacji radzieckiej załączył memorandum do przewodniczącego Zgromadzenia Ogólnego van Kleffensa, w którym wyjaśnia zgłoszoną rezolucję i prosi o umieszczenie poruszonych w niej sprawy na porządku dziennym IX sesji Zgromadzenia Ogólnego, jako sprawy ważnej i nagłej oraz o rozpoznanie projektu rezolucji, jako oficjalnego dokumentu Zgromadzenia Ogólnego.

Do rezolucji tej szef delegacji radzieckiej załączył memorandum do przewodniczącego Zgromadzenia Ogólnego van Kleffensa, w którym wyjaśnia zgłoszoną rezolucję i prosi o umieszczenie poruszonych w niej sprawy na porządku dziennym IX sesji Zgromadzenia Ogólnego, jako sprawy ważnej i nagłej oraz o rozpoznanie projektu rezolucji, jako oficjalnego dokumentu Zgromadzenia Ogólnego.

Do rezolucji tej szef delegacji radzieckiej załączył memorandum do przewodniczącego Zgromadzenia Ogólnego van Kleffensa, w którym wyjaśnia zgłoszoną rezolucję i prosi o umieszczenie poruszonych w niej sprawy na porządku dziennym IX sesji Zgromadzenia Ogólnego, jako sprawy ważnej i nagłej oraz o rozpoznanie projektu rezolucji, jako oficjalnego dokumentu Zgromadzenia Ogólnego.

Do rezolucji tej szef delegacji radzieckiej załączył memorandum do przewodniczącego Zgromadzenia Ogólnego van Kleffensa, w którym wyjaśnia zgłoszoną rezolucję i prosi o umieszczenie poruszonych w niej sprawy na porządku dziennym IX sesji Zgromadzenia Ogólnego, jako sprawy ważnej i nagłej oraz o rozpoznanie projektu rezolucji, jako oficjalnego dokumentu Zgromadzenia Ogólnego.

Do rezolucji tej szef delegacji radzieckiej załączył memorandum do przewodniczącego Zgromadzenia Ogólnego van Kleffensa, w którym wyjaśnia zgłoszoną rezolucję i prosi o umieszczenie poruszonych w niej sprawy na porządku dziennym IX sesji Zgromadzenia Ogólnego, jako sprawy ważnej i nagłej oraz o rozpoznanie projektu rezolucji, jako oficjalnego dokumentu Zgromadzenia Ogólnego.

Do rezolucji tej szef delegacji radzieckiej załączył memorandum do przewodniczącego Zgromadzenia Ogólnego van Kleffensa, w którym wyjaśnia zgłoszoną rezolucję i prosi o umieszczenie poruszonych w niej sprawy na porządku dziennym IX sesji Zgromadzenia Ogólnego, jako sprawy ważnej i nagłej oraz o rozpoznanie projektu rezolucji, jako oficjalnego dokumentu Zgromadzenia Ogólnego.

Do rezolucji tej szef delegacji radzieckiej załączył memorandum do przewodniczącego Zgromadzenia Ogólnego van Kleffensa, w którym wyjaśnia zgłoszoną rezolucję i prosi o umieszczenie poruszonych w niej sprawy na porządku dziennym IX sesji Zgromadzenia Ogólnego, jako sprawy ważnej i nagłej oraz o rozpoznanie projektu rezolucji, jako oficjalnego dokumentu Zgromadzenia Ogólnego.

Do rezolucji tej szef delegacji radzieckiej załączył memorandum do przewodniczącego Zgromadzenia Ogólnego van Kleffensa, w którym wyjaśnia zgłoszoną rezolucję i prosi o umieszczenie poruszonych w niej sprawy na porządku dziennym IX sesji Zgromadzenia Ogólnego, jako sprawy ważnej i nagłej oraz o rozpoznanie projektu rezolucji, jako oficjalnego dokumentu Zgromadzenia Ogólnego.

Do rezolucji tej szef delegacji radzieckiej załączył memorandum do przewodniczącego Zgromadzenia Ogólnego van Kleffensa, w którym wyjaśnia zgłoszoną rezolucję i prosi o umieszczenie poruszonych w niej sprawy na porządku dziennym IX sesji Zgromadzenia Ogólnego, jako sprawy ważnej i nagłej oraz o rozpoznanie projektu rezolucji, jako oficjalnego dokumentu Zgromadzenia Ogólnego.

Do rezolucji tej szef delegacji radzieckiej załączył memorandum do przewodniczącego Zgromadzenia Ogólnego van Kleffensa, w którym wyjaśnia zgłoszoną rezolucję i prosi o umieszczenie poruszonych w niej sprawy na porządku dziennym IX sesji Zgromadzenia Ogólnego, jako sprawy ważnej i nagłej oraz o rozpoznanie projektu rezolucji, jako oficjalnego dokumentu Zgromadzenia Ogólnego.

Do rezolucji tej szef delegacji radzieckiej załączył memorandum do przewodniczącego Zgromadzenia Ogólnego van Kleffensa, w którym wyjaśnia zgłoszoną rezolucję i prosi o umieszczenie poruszonych w niej sprawy na porządku dziennym IX sesji Zgromadzenia Ogólnego, jako sprawy ważnej i nagłej oraz o rozpoznanie projektu rezolucji, jako oficjalnego dokumentu Zgromadzenia Ogólnego.

Do rezolucji tej szef delegacji radzieckiej załączył memorandum do przewodniczącego Zgromadzenia Ogólnego van Kleffensa, w którym wyjaśnia zgłoszoną rezolucję i prosi o umieszczenie poruszonych w niej sprawy na porządku dziennym IX sesji Zgromadzenia Ogólnego, jako sprawy ważnej i nagłej oraz o rozpoznanie projektu rezolucji, jako oficjalnego dokumentu Zgromadzenia Ogólnego.

Do rezolucji tej szef delegacji radzieckiej załączył memorandum do przewodniczącego Zgromadzenia Ogólnego van Kleffensa, w którym wyjaśnia zgłoszoną rezolucję i prosi o umieszczenie poruszonych w niej sprawy na porządku dziennym IX sesji Zgromadzenia Ogólnego, jako sprawy ważnej i nagłej oraz o rozpoznanie projektu rezolucji, jako oficjalnego dokumentu Zgromadzenia Ogólnego.

Do rezolucji tej szef delegacji radzieckiej załączył memorandum do przewodniczącego Zgromadzenia Ogólnego van Kleffensa, w którym wyjaśnia zgłoszoną rezolucję i prosi o umieszczenie poruszonych w niej sprawy na porządku dziennym IX sesji Zgromadzenia Ogólnego, jako sprawy ważnej i nagłej oraz o rozpoznanie projektu rezolucji, jako oficjalnego dokumentu Zgromadzenia Ogólnego.

Do rezolucji tej szef delegacji radzieckiej załączył memorandum do przewodniczącego Zgromadzenia Ogólnego van Kleffensa, w którym wyjaśnia zgłoszoną rezolucję i prosi o umieszczenie poruszonych w niej sprawy na porządku dziennym IX sesji Zgromadzenia Ogólnego, jako sprawy ważnej i nagłej oraz o rozpoznanie projektu rezolucji, jako oficjalnego dokumentu Zgromadzenia Ogólnego.

Do rezolucji tej szef delegacji radzieckiej załączył memorandum do przewodniczącego Zgromadzenia Ogólnego van Kleffensa, w którym wyjaśnia zgłoszoną rezolucję i prosi o umieszczenie poruszonych w niej sprawy na porządku dziennym IX sesji Zgromadzenia Ogólnego, jako sprawy ważnej i nagłej oraz o rozpoznanie projektu rezolucji, jako oficjalnego dokumentu Zgromadzenia Ogólnego.

Do rezolucji tej szef delegacji radzieckiej załączył memorandum do przewodniczącego Zgromadzenia Ogólnego van Kleffensa, w którym wyjaśnia zgłoszoną rezolucję i prosi o umieszczenie poruszonych w niej sprawy na porządku dziennym IX sesji Zgromadzenia Ogólnego, jako sprawy ważnej i nagłej oraz o rozpoznanie projektu rezolucji, jako oficjalnego dokumentu Zgromadzenia Ogólnego.

Do rezolucji tej szef delegacji radzieckiej załączył memorandum do przewodniczącego Zgromadzenia Ogólnego van Kleffensa, w którym wyjaśnia zgłoszoną rezolucję i prosi o umieszczenie poruszonych w niej sprawy na porządku dziennym IX sesji Zgromadzenia Ogólnego, jako sprawy ważnej i nagłej oraz o rozpoznanie projektu rezolucji, jako oficjalnego dokumentu Zgromadzenia Ogólnego.

Do rezolucji tej szef delegacji radzieckiej załączył memorandum do przewodniczącego Zgromadzenia Ogólnego van Kleffensa, w którym wyjaśnia zgłoszoną rezolucję i prosi o umieszczenie poruszonych w niej sprawy na porządku dziennym IX sesji Zgromadzenia Ogólnego, jako sprawy ważnej i nagłej oraz o rozpoznanie projektu rezolucji, jako oficjalnego dokumentu Zgromadzenia Ogólnego.

Do rezolucji tej szef delegacji radzieckiej załączył memorandum do przewodniczącego Zgromadzenia Ogólnego van Kleffensa, w którym wyjaśnia zgłoszoną rezolucję i prosi o umieszczenie poruszonych w niej sprawy na porządku dziennym IX sesji Zgromadzenia Ogólnego, jako sprawy ważnej i nagłej oraz o rozpoznanie projektu rezolucji, jako oficjalnego dokumentu Zgromadzenia Ogólnego.

Do rezolucji tej szef delegacji radzieckiej załączył memorandum do przewodniczącego Zgromadzenia Ogólnego van Kleffensa, w którym wyjaśnia zgłoszoną rezolucję i prosi o umieszczenie poruszonych w niej sprawy na porządku dziennym IX sesji Zgromadzenia Ogólnego, jako sprawy ważnej i nagłej oraz o rozpoznanie projektu rezolucji, jako oficjalnego dokumentu Zgromadzenia Ogólnego.

Do rezolucji tej szef delegacji radzieckiej załączył memorandum do przewodniczącego Zgromadzenia Ogólnego van Kleffensa, w którym wyjaśnia zgłoszoną rezolucję i prosi o umieszczenie poruszonych w niej sprawy na porządku dziennym IX sesji Zgromadzenia Ogólnego, jako sprawy ważnej i nagłej oraz o rozpoznanie projektu rezolucji, jako oficjalnego dokumentu Zgromadzenia Ogólnego.

Do rezolucji tej szef delegacji radzieckiej załączył memorandum do przewodniczącego Zgromadzenia Ogólnego van Kleffensa, w którym wyjaśnia zgłoszoną rezolucję i prosi o umieszczenie poruszonych w niej sprawy na porządku dziennym IX sesji Zgromadzenia Ogólnego, jako sprawy ważnej i nagłej oraz o rozpoznanie projektu rezolucji, jako oficjalnego dokumentu Zgromadzenia Ogólnego.

Do rezolucji tej szef delegacji radzieckiej załączył memorandum do przewodniczącego Zgromadzenia Ogólnego van Kleffensa, w którym wyjaśnia zgłoszoną rezolucję i prosi o umieszczenie poruszonych w niej sprawy na porządku dziennym IX sesji Zgromadzenia Ogólnego, jako sprawy ważnej i nagłej oraz o rozpoznanie projektu rezolucji, jako oficjalnego dokumentu Zgromadzenia Ogólnego.

Do rezolucji tej szef delegacji radzieckiej załączył memorandum do przewodniczącego Zgromadzenia Ogólnego van Kleffensa, w którym wyjaśnia zgłoszoną rezolucję i prosi o umieszczenie poruszonych w niej sprawy na porządku dziennym IX sesji Zgromadzenia Ogólnego, jako sprawy ważnej i nagłej oraz o rozpoznanie projektu rezolucji, jako oficjalnego dokumentu Zgromadzenia Ogólnego.

Do rezolucji tej szef delegacji radzieckiej załączył memorandum do przewodniczącego Zgromadzenia Ogólnego van Kleffensa, w którym wyjaśnia zgłoszoną rezolucję i prosi o umieszczenie poruszonych w niej sprawy na porządku dziennym IX sesji Zgromadzenia Ogólnego, jako sprawy ważnej i nagłej oraz o rozpoznanie projektu rezolucji, jako oficjalnego dokumentu Zgromadzenia Ogólnego.

Do rezolucji tej szef delegacji radzieckiej załączył memorandum do przewodniczącego Zgromadzenia Ogólnego van Kleffensa, w którym wyjaśnia zgłoszoną rezolucję i prosi o umieszczenie poruszonych w niej sprawy na porządku dziennym IX sesji Zgromadzenia Ogólnego, jako sprawy ważnej i nagłej oraz o rozpoznanie projektu rezolucji, jako oficjalnego dokumentu Zgromadzenia Ogólnego.

Do rezolucji tej szef delegacji radzieckiej załączył memorandum do przewodniczącego Zgromadzenia Ogólnego van Kleffensa, w którym wyjaśnia zgłoszoną rezolucję i prosi o umieszczenie poruszonych w niej sprawy na porządku dziennym IX sesji Zgromadzenia Ogólnego, jako sprawy ważnej i nagłej oraz o rozpoznanie projektu rezolucji, jako oficjalnego dokumentu Zgromadzenia Ogólnego.

Do rezolucji tej szef delegacji radzieckiej załączył memorandum do przewodniczącego Zgromadzenia Ogólnego van Kleffensa, w którym wyjaśnia zgłoszoną rezolucję i prosi o umieszczenie poruszonych w niej sprawy na porządku dziennym IX sesji Zgromadzenia Ogólnego, jako sprawy ważnej i nagłej oraz o rozpoznanie projektu rezolucji, jako oficjalnego dokumentu Zgromadzenia Ogólnego.

Do rezolucji tej szef delegacji radzieckiej załączył memorandum do przewodniczącego Zgromadzenia Ogólnego van Kleffensa, w którym wyjaśnia zgłoszoną rezolucję i prosi o umieszczenie poruszonych w niej sprawy na porządku dziennym IX sesji Zgromadzenia Ogólnego, jako sprawy ważnej i nagłej oraz o rozpoznanie projektu rezolucji, jako oficjalnego dokumentu Zgromadzenia Ogólnego.

Do rezolucji tej szef delegacji radzieckiej załączył memorandum do przewodniczącego Zgromadzenia Ogólnego van Kleffensa, w którym wyjaśnia zgłoszoną rezolucję i prosi o umieszczenie poruszonych w niej sprawy na porządku dziennym IX sesji Zgromadzenia Ogólnego, jako sprawy ważnej i nagłej oraz o rozpoznanie projektu rezolucji, jako oficjalnego dokumentu Zgromadzenia Ogólnego.

Do rezolucji tej szef delegacji radzieckiej załączył memorandum do przewodniczącego Zgromadzenia Ogólnego van Kleffensa, w którym wyjaśnia zgłoszoną rezolucję i prosi o umieszczenie poruszonych w niej sprawy na porządku dziennym IX sesji Zgromadzenia Ogólnego, jako sprawy ważnej i nagłej oraz o rozpoznanie projektu rezolucji, jako oficjalnego dokumentu Zgromadzenia Ogólnego.

Do rezolucji tej szef delegacji radzieckiej załączył memorandum do przewodniczącego Zgromadzenia Ogólnego van Kleffensa, w którym wyjaśnia zgłoszoną rezolucję i prosi o umieszczenie poruszonych w niej sprawy na porządku dziennym IX sesji Zgromadzenia Ogólnego, jako sprawy ważnej i nagłej oraz o rozpoznanie projektu rezolucji, jako oficjalnego dokumentu Zgromadzenia Ogólnego.

Do rezolucji tej szef delegacji radzieckiej załączył memorandum do przewodniczącego Zgromadzenia Ogólnego van Kleffensa, w którym wyjaśnia zgłoszoną rezolucję i prosi o umieszczenie poruszonych w niej sprawy na porządku dziennym IX sesji Zgromadzenia Ogólnego, jako sprawy ważnej i nagłej oraz o rozpoznanie projektu rezolucji, jako oficjalnego dokumentu Zgromadzenia Ogólnego.

Do rezolucji tej szef delegacji radzieckiej załączył memorandum do przewodniczącego Zgromadzenia Ogólnego van Kleffensa, w którym wyjaśnia zgłoszoną rezolucję i prosi o umieszczenie poruszonych w niej sprawy na porządku dziennym IX sesji Zgromadzenia Ogólnego, jako sprawy ważnej i nagłej oraz o rozpoznanie projektu rezolucji, jako oficjalnego dokumentu Zgromadzenia Ogólnego.

Do rezolucji tej szef delegacji radzieckiej załączył memorandum do przewodniczącego Zgromadzenia Ogólnego van Kleffensa, w którym wyjaśnia zgłoszoną rezolucję i prosi o umieszczenie poruszonych w niej sprawy na porządku dziennym IX sesji Zgromadzenia Ogólnego, jako sprawy ważnej i nagłej oraz o rozpoznanie projektu rezolucji, jako oficjalnego dokumentu Zgromadzenia Ogólnego.

Do rezolucji tej szef delegacji radzieckiej załączył memorandum do przewodniczącego Zgromadzenia Ogólnego van Kleffensa, w którym wyjaśnia zgłoszoną rezolucję i prosi o umieszczenie poruszonych w niej sprawy na porządku dziennym IX sesji Zgromadzenia Ogólnego, jako sprawy ważnej i nagłej oraz o rozpoznanie projektu rezolucji, jako oficjalnego dokumentu Zgromadzenia Ogólnego.

Do rezolucji tej szef delegacji radzieckiej załączył memorandum do przewodniczącego Zgromadzenia Ogólnego van Kleffensa, w którym wyjaśnia zgłoszoną rezolucję i prosi o umieszczenie poruszonych w niej sprawy na porządku dziennym IX sesji Zgromadzenia Ogólnego, jako sprawy ważnej i nagłej oraz o rozpoznanie projektu rezolucji, jako oficjalnego dokumentu Zgromadzenia Ogólnego.

Do rezolucji tej szef delegacji radzieckiej załączył memorandum do przewodniczącego Zgromadzenia Ogólnego van Kleffensa, w którym wyjaśnia zgłoszoną rezolucję i prosi o umieszczenie poruszonych w niej sprawy na porządku dziennym IX sesji Zgromadzenia Ogólnego, jako sprawy ważnej i nagłej oraz o rozpoznanie projektu rezolucji, jako oficjalnego dokumentu Zgromadzenia Ogólnego.

Według poziomu wydatków dokonanych na potrzeby wojskowe w ciągu roku, który zakończył się 31 grudnia 1953 roku.

b. Powołuje się przy Radzie Bezpieczeństwa Międzynarodową komisję kontrolną dla nadzoru wykonywania przez państwa zobowiązań w dziedzinie redukcji zbrojeń i sił zbrojnych, przewidzianych w punkcie a., z prawem żądania od państw niezbędnych informacji o dokonanych posunięciach w dziedzinie redukcji zbrojeń i sił zbrojnych. Komisja będzie podejmowała niezbędne kroki w zakresie nadzoru wykonywania przez państwa zobowiązań, przez nią zobowiązanych w dziedzinie redukcji zbrojeń i sił zbrojnych oraz kredytów na potrzeby wojskowe. Państwa będą składały komisji w ustalonych terminach informacje o dokonanych przewidzianych przez konwencję posunięciach.

2) Po zakończeniu posunięć wymienionych w punkcie 1, przewiduje się jednoczesne dokonanie następujących kroków:

a. Państwa redukują w ciągu 6 miesięcy (lub roku) swe uzbrojenie, siły zbrojne i kredyty w budżetach państwowych na potrzeby wojskowe w wysokości 50 proc. uzgodnionych norm. Redukcja zbrojeń i sił zbrojnych dokonuje się na podstawie poziomu zbrojeń i sił zbrojnych według stanu z 31 grudnia 1953 r., a redukcji kredytów według poziomu wydatków na potrzeby wojskowe w 1953 r. i sił zbrojnych według stanu na 31 grudnia 1953 r. oraz redukcji kredytów na podstawie poziomu wydatków na potrzeby wojskowe w 1953 r. i sił zbrojnych według stanu na 31 grudnia 1953 r. b. Państwa wprowadzają całkowity zakaz broni atomowej, wodorowej i innych rodzajów broni masowej zagłady przy zaprzestaniu produkcji tych rodzajów broni i ich całkowitym wycofaniu ze zbrojeń; wszystkie istniejące materiały atomowe wykorzystuje się jedynie w celach pokojowych. Realizacja tych posunięć winna zakończyć się nie później niż realizacja przewidzianych w punkcie 2) a. posunięć w zakresie redukcji zbrojeń i sił zbrojnych, przy czym produkcja broni atomowej i wodorowej ulega wstrzymaniu niezwłocznie po rozpoczęciu redukcji zbrojeń i sił zbrojnych oraz kredytów na potrzeby wojskowe w 1953 r. c. Państwa powołują stały międzynarodowy organ dla sprawowania kontroli nad wykonywaniem konwencji o zakazie broni atomowej, wodorowej i innych rodzajów broni masowej zagłady, o zaprzestaniu produkcji tych rodzajów broni, przy jednoczesnym wycofaniu ich ze zbrojeń państw oraz o redukcji zbrojeń i sił zbrojnych i kredytów na potrzeby wojskowe. Tego rodzaju organ międzynarodowy posiadać będzie pełnomocnictwa w dziedzinie:

III
W związku z propozycją zawartą w memorandum francusko-angielskim z 11 czerwca 1954 r. o „zakazie stosowania broni jądrowej, z wyjątkiem stosowania jej w celach obrony przeciwko agresji”, Zgromadzenie Ogólne poleca komisji rozbrojenia ONZ przedstawić i sprzeciwiać się przedłożeniu oraz przedstawiać swe zalety.

Do rezolucji tej szef delegacji radzieckiej załączył memorandum do przewodniczącego Zgromadzenia Ogólnego van Kleffensa, w którym wyjaśnia zgłoszoną rezolucję i prosi o umieszczenie poruszonych w niej sprawy na porządku dziennym IX sesji Zgromadzenia Ogólnego, jako sprawy ważnej i nagłej oraz o rozpoznanie projektu rezolucji, jako oficjalnego dokumentu Zgromadzenia Ogólnego.

Do rezolucji tej szef delegacji radzieckiej załączył memorandum